

PRESUDA SUDA (šesto vijeće)

6. srpnja 1995.(*)

„Tumačenje članka 11., 17. i 27. Šeste direktive o PDV-u – Grčki sustav oporezivanja naftnih derivata – Oporezivi iznos – Pravo na odbitak – Izuzeće”

U predmetu C-62/93,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u, koji je uputio Dioikitiko Protodikeio Athinas (Prvostupanjski upravni sud u Ateni) u postupku koji se vodi pred tim sudom između

BP Supergas Anonimos Etairia Geniki Emporiki-Viomichaniki kai Antiprossopeion

i

Helenske Republike

o tumačenju članka 11., 17. i 27. Šeste direktive Vijeća (77/388/EEZ) od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje,

SUD (šesto vijeće),

u sastavu: F. A. Schockweiler, predsjednik vijeća, G. F. Mancini (izvjestitelj), C. N. Kakouris, J. L. Murray i G. Hirsch, suci,

nezavisni odvjetnik: F. G. Jacobs,

tajnik: H. A. Rühl, glavni administrator,

uzimajući u obzir pisana očitovanja koja su podnijeli:

- za BP Supergas Anonimos Etairia Geniki Emporiki-Viomichaniki kai Antiprossopeion, Nikolaos Skandamis i Athanassios Bakas, odvjetnici pri odvjetničkoj komori u Ateni,
- za Helensku republiku, Vassileios Kontolaimos, zamjenik pravnog savjetnika u Državnoj pravnoj službi, i Vassileia Pelekou, pravna zastupnica u istoj službi, u svojstvu agenata,
- za Komisiju Europskih zajednica, Enrico Traversa, član Pravne službe, i Théophile M. Margellos, nacionalni državni službenik upućen u Komisiju, u svojstvu agenata,

uzimajući u obzir izvještaj za raspravu,

saslušavši na raspravi 19. siječnja 1995. usmena očitovanja koja su podnijeli BP Supergas Anonimos Etairia Geniki Emporiki-Viomichaniki kai Antiprossopeion, koji su zastupali Nikolaos Skandamis i Athanassios Bakas; grčka vlada, koju su zastupali Vassileios Kontolaimos i Vassiliki Tatsi; i Komisija Europskih zajednica, koju je zastupao Dimitrios Gouloussis, pravni savjetnik, u svojstvu agenta,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi 9. ožujka 1995.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Presudom od 7. travnja 1992., koju je Sud zaprimio 11. ožujka 1993., Dioikitiko Protodikeio Athinas (Prvostupanjski upravni sud u Ateni) uputio je Sudu na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u zahtjev za prethodnu odluku o tumačenju članaka 11., 17. i 27. Šeste direktive Vijeća br. 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL L 145, str. 1., u daljnjem tekstu: Šesta direktiva).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva BP Supergas Anonimos Etairia Geniki Emporiki-Viomichaniki kai Antiprossopeion (u daljnjem tekstu: Supergas) i Helenske Republike, a tiče se tužbe radi poništenja Odluke br. 46645 od 28. siječnja 1991. (u daljnjem tekstu: sporna odluka), kojom je ravnatelj Državne službe za oporezivanje trgovačkih društava s ograničenom odgovornošću iz Atene odbio zahtjev tog društva za djelomično povlačenje prijave poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) za obračunsko razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 1987. te za povrat iznosa od 12.472.889 GRD za PDV koji društvo po vlastitoj tvrdnji nije trebalo platiti.
- 3 Društvo Supergas stavlja na grčko tržište između ostalog naftne derivate i srodne proizvode. Za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 1987. podnijelo je prijavu PDV-a u kojoj je iskazan ukupan promet u iznosu od 2.012.096.255 GRD, od čega se iznos od 1.760.906.349, odnosno 87 %, odnosio na prodaju naftnih derivata za koje, u skladu s člankom 37. stavkom 4. grčkog Zakona br. 1642/1986 o primjeni PDV-a i drugim odredbama (grčki Službeni glasnik, 1. dio, br. 125.), ne postoji pravo na odbitak pretporeza. Iznos od 251.139.876 GRD, odnosno 13 % ukupnog prometa, odnosio se na druge transakcije za koje, u skladu sa Zakonom br. 1642/86, postoji pravo na odbitak.
- 4 Tijekom istog tog razdoblja društvo Supergas platilo je PDV u iznosu od 14.336.654 GRD za nabavu robe i primljenih usluga. U početku je tražilo samo odbitak u visini 1.863.765 GRD, odnosno 13 % tog iznosa, što je odgovaralo postotku transakcija za koje se prema zakonu o PDV-u može izvršiti odbitak. Naknadno, 31. prosinca 1990., djelomično je opozvalo izvornu poreznu prijavu na temelju opravdane greške i zatražilo odbitak u iznosu od 14.336.654 GRD, što je odgovaralo cijelom pretporezu koje je platilo. Također je zatražilo povrat iznosa od 12.472.899 GRD, odnosno 87 % pretporeza, za koji je smatralo da je pogrešno naplaćen.

- 5 Spornom odlukom ravnatelj Državne porezne službe odbio je taj zahtjev. Društvo Supergas potom je podnijelo tužbu pred Dioikitiko Protodikeio Athinas (Prvostupanjski upravni sud u Ateni), tražeći poništenje te odluke i povrat gore navedenog iznosa od 12.472.889 GRD.
- 6 Društvo Supergas iznijelo je tvrdnju da se člankom 23. stavkom 1., člankom 24. stavkom 1. i člankom 37. grčkog Zakona br. 1642/1986 te predsjedničkom Uredbom br. 619/1985 (grčki Službeni glasnik br. 227.), koji su bili na snazi za poreznu godinu 1987., krši nekoliko odredaba Šeste direktive.
- 7 Primijetivši da članak 37. Zakona br. 1641/1986 sadržava pravila koja u načelu odstupaju od odredaba Šeste direktive, nacionalni sud prekinuo je postupak i uputio Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Je li Helenska Republika, iz bilo kojeg razloga, imala pravo:
- (a) prvo, u skladu s pravilima iz članka 37. stavaka 1. odnosno 4. Zakona br. 1642/1986, propisati obračun poreza na dodanu vrijednost za uvoz gotovih naftnih derivata na temelju gore navedene osnovne cijene, koja se razlikuje od cijene predviđene člankom 11. dijelom A stavkom 1. i dijelom B stavcima 1. i 2. Šeste direktive Vijeća i, drugo, izuzeti trgovačka društva koja stavljaju na tržište naftne derivate, benzinske postaje i druge maloprodajne subjekte od obveze podnošenja poreznih prijava povezanih s tim aktivnostima, čime im se oduzima pravo odbitka poreza; i
- (b) u skladu s člankom 37. stavkom 6. Zakona br. 1642/1986, osloboditi poreza usluge koje se odnose na prijevoz i skladištenje naftnih derivata, a koje nisu povezane s prijevozom, i slično, tih proizvoda od prvog do drugog imenovanog odredišta?
2. Ako je odgovor niječan, odnosno ako Helenska Republika nije imala pravo na to, jesu li članak 11. dio A stavak 1. i dio B stavci 1. i 2. te članak 17. stavci 1. i 2. Šeste direktive bezuvjetni i dovoljno jasni, tako da se društvo tužitelj može pozvati na njih kao na nadređeno pravo pred sudom Dioikitiko Protodikeio (Upravni sud), koji rješava ovaj predmet; nadalje, ako je odgovor na ovo posljednje pitanje potvrđan, može li porezni obveznik, primjenjujući navedene odredbe direktive, zahtijevati retroaktivno od 1. siječnja 1987., kada je Zakon br. 1642/1986 stupio na snagu, odbitak neodbitenog poreza na navedene ulazne transakcije i povrat iznosa svih poreza plaćenih po toj osnovi za 1987. koji nisu trebali biti uplaćeni?”

Dopuštenost

- 8 U svojem očitovanju grčka vlada pozvala se na nedopuštenost upućenih pitanja.
- 9 Istaknula je, kao prvo, da točka (a) prvog pitanja nema veze s predmetom spora.
- 10 U tom pogledu valja podsjetiti da je u skladu s ustaljenom praksom isključivo na nacionalnim sucima pred kojima se vodi postupak i koji moraju preuzeti odgovornost za sudsku odluku koju će donijeti da, uvažavajući posebnosti predmeta, ocijene je li

prethodna odluka nužna za donošenje presude kao i koliko su pitanja koja postavljaju Sudu relevantna. Sud može odbaciti zahtjev koji je postavio nacionalni sud samo ako je očito da zatraženo tumačenje prava Zajednice nema nikakve veze s činjeničnim stanjem ili predmetom u glavnom postupku (vidi među ostalim presude od 16. srpnja 1992., Asociación Española de Banca Privada i dr., C-67/91, Zb., str. I-4785., t. 25. i 26., i od 3. ožujka 1994., Eurico Italia i dr., C-332/92, C-333/92 i C-335/92, Zb., str. I-711., t. 17.). Međutim, u ovom glavnom postupku to nije slučaj.

- 11 Odbijanje prava na odbitak poreza, o kojem je riječ u glavnom postupku, usko je povezano s posebnim pravilima za PDV za naftne derivate. Nacionalni sud stoga je s pravom mogao zauzeti stav da mu je za donošenje presude o usklađenosti tih odredaba u cjelini s pravom Zajednice potrebno tumačenje Suda o tim pravilima.
- 12 Kao drugo, grčka vlada ustvrdila je da Sud ne treba odgovoriti na drugo pitanje jer su opće odredbe Zakona br. 1642/1986, koje bi se primjenjivale u slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, savršeno usklađene sa Šestom direktivom.
- 13 Budući da Sud u okviru prethodnog postupka u skladu s člankom 177. nije nadležan za odlučivanje o usklađenosti nacionalnih mjera s pravom Zajednice (vidjeti osobito presudu od 21. siječnja 1993., Deutsche Shell, C-188/91, Zb., str. I-363., t. 27.), on ne može donijeti odluku o osnovanosti tog argumenta.
- 14 Sud stoga valja razmotriti pitanja suda koji je uputio zahtjev.

Prvo pitanje, točka (a)

- 15 Nacionalni sud u biti pita treba li članke 2., 11. i 17. Šeste direktive tumačiti na način da im je protivan nacionalni propis prema kojem uvoz gotovih naftnih derivata podliježe plaćanju PDV-a obračunanog na temelju osnovne cijene koja se razlikuje od one iz članka 11. te direktive, a trgovci u naftnom sektoru izuzeti su od obveze podnošenja porezne prijave, čime im se uskraćuje pravo odbitka PDV-a koji je naplaćen izravno na ulazne transakcije.
- 16 Temeljno načelo na kojem se zasniva sustav PDV-a i koje slijedi iz članka 2. Prve i Šeste direktive glasi da se PDV obračunava na svaku transakciju proizvodnje ili distribucije nakon odbitka iznosa PDV-a koji je izravno naplaćen na ulazne transakcije.
- 17 U članku 11. Šeste direktive definira se oporezivi iznos za potrebe PDV-a. Tom se odredbom među ostalim osigurava da se PDV u svakoj fazi stavljanja na tržište obračunava po cijeni ili vrijednosti robe u toj fazi. Stoga joj je protivna primjena poreznih odredaba o kakvima je riječ u glavnom postupku, u skladu s kojima se PDV utvrđuje samo jednom, i to na osnovi cijene u prvoj fazi stavljanja na tržište.
- 18 Pravo na odbitak iz članka 17. i narednih članaka Šeste direktive sastavni je dio mehanizma PDV-a te se u načelu ne može ograničiti. Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda (vidjeti osobito presude od 21. rujna 1988., Komisija/Francuska, C-50/87, Zb., str. 4797., t. 15. do 17., i od 11. srpnja 1991., Lennartz, C-97/90, Zb., str. I-3795., t. 27.), pravo na odbitak ostvaruje se odmah za sve poreze koji su teretili ulazne transakcije. Sva ograničenja prava na odbitak utječu na razinu poreznog opterećenja i moraju se

primjenjivati na sličan način u svim državama članicama. Zbog toga su odstupanja dopuštena samo u slučajevima koji su izričito predviđeni direktivom.

- 19 Što se tiče odstupanja u članku 37. Zakona br. 1642/1986, grčka vlada smatra da ih je Vijeće odobrilo u skladu s postupkom propisanim u članku 27. Šeste direktive. Ona tvrdi da su grčka tijela, s obzirom da su podnijela Komisiji cijeli tekst nacrtu Zakona br. 1642/1986, dobila odobrenje Vijeća u pogledu odstupanja o kojima je riječ budući da Vijeće nije komentiralo ta odstupanja u predviđenom roku.
- 20 Ta se argumentacija ne može prihvatiti.
- 21 Prvo valja navesti svojstva sustava uspostavljenog člankom 27. Šeste direktive. U skladu s člankom 27. stavkom 1., Vijeće može odobriti bilo kojoj državi članici uvođenje posebnih mjera za odstupanje od direktive. U skladu s člankom 27. stavkom 2., država članica koja želi uvesti jednu od mjera iz članka 27. stavka 1. mora o tome obavijestiti Komisiju i dostaviti joj sve potrebne informacije. Komisija u roku od mjesec dana obavještava o tome ostale države članice (članak 27. stavak 3.). Ako ni Komisija ni države članice ne zatraže da se to pitanje iznese pred Vijeće, protekom razdoblja od dva mjeseca od dana kada je Komisija obavijestila države članice smatra se da je Vijeće dalo odobrenje (članak 27. stavak 4.). U suprotnom Vijeće može odobriti mjeru samo na način da odlučuje jednoglasno na prijedlog Komisije (članak 27. stavak 1.).
- 22 Sud je zaključio (vidi presudu od 13. veljače 1985., *Direct Cosmetics*, C-5/84, Zb., str. 617., t. 24.) da mjere koje odstupaju od direktive nisu u skladu s pravom Zajednice, prvo, ako se ne zadržavaju unutar granica ciljeva iz članka 27. stavka 1. i drugo, ako o njima nije obaviještena Komisija te ako ih Vijeće nije implicitno ili eksplicitno odobrilo u okolnostima navedenima u staccima 1. i 4. članka 27.
- 23 S obzirom na ta razmatranja, valja utvrditi da grčka vlada nije konkretno obavijestila Komisiju o posebnim mjerama iz članka 37. Zakona br. 1642/1986 kojima se predviđa različito postupanje u vezi s naftnim derivatima, koje odstupa od Šeste direktive. Grčka tijela jednostavno su na znanje Komisiji poslala cijeli nacrt Zakona br. 1642/1986, ne ističući posebne odredbe iz članka 37. Samo na osnovi obavijesti u kojoj se izričito upućuje na članak 27. stavak 2. direktive Komisija, i prema potrebi Vijeće, mogli bi provjeriti ulaze li odstupanja povezana s naftnim derivatima, koja su propisana člankom 37. tog nacrtu zakona, u područje primjene ciljeva navedenih u članku 27. stavku 1.
- 24 Prema tome, na ovaj dio prvog pitanja valja odgovoriti da članke 2., 11. i 17. Šeste direktive treba tumačiti na način da su im protivna nacionalna pravila prema kojima uvoz gotovih naftnih derivata podliježe plaćanju PDV-a obračunanog na temelju osnovne cijene koja se razlikuje od one iz članka 11. te direktive i prema kojima se trgovce u naftnom sektoru izuzima od obveze podnošenja porezne prijave, čime im se uskraćuje pravo odbitka PDV-a koji je naplaćen izravno na ulazne transakcije.

Prvo pitanje, točka (b)

- 25 Sud koji je uputio zahtjev u biti pita valja li odredbe Šeste direktive tumačiti na način da im je protivno da usluge prijevoza i skladištenja naftnih derivata koje nisu povezane s prijevozom tih proizvoda od prvog do drugog imenovanog odredišta budu izuzete od plaćanja PDV-a.

- 26 U člancima 13. do 16. Šeste direktive naveden je zajednički popis izuzeća od PDV-a. U skladu s člankom 14. stavkom 1. točkom (i) te direktive, države članice dužne su izuzeti „isporuke usluga povezanih s uvozom robe ako je vrijednost tih usluga uključena u oporezivi iznos u skladu s člankom 11. dijelom B stavkom 3. točkom (b)” [neslužbeni prijevod].
- 27 U skladu s prvom alinejom članka 11. dijela B stavka 3. točke (b), troškovi prijevoza koji su nastali do „prvog mjesta odredišta” na državnom području države članice uključeni su u oporezivi iznos. „Prvo mjesto odredišta” znači mjesto navedeno na tovarnom listu (članak 11. dio B stavak 3. točka (b) druga alineja). Države članice mogu u oporezivi iznos uključiti i troškove prijevoza koji proizlaze iz prijevoza do drugog poznatog mjesta odredišta (treća alineja).
- 28 Sud smatra da opće izuzeće od PDV-a na sve „usluge prijevoza i skladištenja naftnih derivata”, koje je propisano člankom 37. stavkom 6. Zakona br. 1642/1986, prekoračuje izuzeće propisano člankom 14. Šeste direktive.
- 29 Nadalje, takvo opće izuzeće uskraćuje trgovcima pravo na odbitak PDV-a obračunanog na usluge koje se odnose na prijevoz i skladištenje nakon prijevoza naftnih derivata na drugo mjesto odredišta.
- 30 Osim toga, kao što je navedeno u točkama 22. i 23. ove presude, o mjerama za odstupanje od Šeste direktive mora se u skladu s člankom 27. stavkom 2. obavijestiti Komisija, što u glavnom postupku nije učinjeno za članak 37. stavak 6. Zakona br. 1642/1986 .
- 31 Prema tome, na drugi dio prvog pitanja valja odgovoriti da odredbe Šeste direktive, a posebno njezinih članaka 13. do 17., treba tumačiti na način da im je protivno da usluge prijevoza i skladištenja naftnih derivata koje nisu povezane s prijevozom tih proizvoda od prvog do drugog imenovanog odredišta budu izuzete od plaćanja PDV-a.

Prvi dio drugog pitanja

- 32 Prvim dijelom pitanja sud koji je uputio zahtjev želi utvrditi pružaju li se člankom 11. dijelom A stavkom 1. i dijelom B stavcima 1. i 2. te člankom 17. stavcima 1. i 2. Šeste direktive prava pojedincima na koja se oni mogu pozvati pred nacionalnim sudovima.
- 33 Da bi se odgovorilo na to pitanje valja uputiti na ustaljenu sudsku praksu Suda u pogledu prava pojedinaca na pozivanje na Šestu direktivu (vidi među ostalim presude od 19. siječnja 1982., Becker, C-8/81, Zb., str. 53., i od 20. listopada 1993., Balocchi, C-10/92, Zb., str. I-5105.).
- 34 Iz te sudske prakse proizlazi da se, unatoč prilično širokom manevarskom prostoru koji države članice imaju u provedbi određenih odredaba Šeste direktive, pojedinci mogu pred nacionalnim sudovima učinkovito pozivati na odredbe te direktive koje su dovoljno jasne, precizne i bezuvjetne (gore navedena presuda Balocchi, t. 34.).
- 35 Odredbama članka 11. dijela A stavka 1. i dijela B stavaka 1. i 2. utvrđuju se pravila za određivanje oporezivog iznosa, dok se odredbama članka 17. stavaka 1. i 2. utvrđuju uvjeti za ostvarivanje prava na odbitak kao i opseg tog prava. Njima se državama članicama ne ostavlja manevarski prostor za provedbu tih odredaba. Te odredbe stoga

udovoljavaju gore navedenim kriterijima pa zato pojedincima pružaju prava na koja se mogu pozvati pred nacionalnim sudovima kako bi se usprotivili nacionalnim pravilima koja nisu s tim odredbama u skladu.

- 36 Slijedom toga, na prvi dio drugog pitanja valja odgovoriti da se člankom 11. dijelom A stavkom 1. i dijelom B stavcima 1. i 2. te člankom 17. stavcima 1. i 2. Šeste direktive pojedincima pružaju prava na koja se oni mogu pozvati pred nacionalnim sudovima.

Drugi dio drugog pitanja

- 37 Nacionalni sud želi tim pitanjem utvrditi može li porezni obveznik zatražiti povrat PDV-a koji je platio bez pravne osnove, s retroaktivnim učinkom od datuma stupanja na snagu nacionalnog propisa koji je protivan Šestoj direktivi.
- 38 Šesta direktiva ne sadržava odredbe koje se primjenjuju na zahtjeve za povratom PDV-a koji su porezni obveznici platili bez pravne osnove.
- 39 Ipak, u skladu s ustaljenom praksom Suda (vidi posebno presudu od 2. veljače 1988., Barra, C-309/85, Zb., str. 355., t. 11.), tumačenjem koje Sud, u izvršavanju nadležnosti koja mu je dodijeljena člankom 177. Ugovora, daje o pravilu prava Zajednice pojašnjava se i određuje, ako je potrebno, značenje i područje primjene tog pravila onako kako ga treba ili ga je trebalo razumjeti i primjenjivati od trenutka kada je stupilo na snagu. Iz toga proizlazi da sudovi mogu i moraju primijeniti tako protumačeno pravilo čak i na pravne odnose koji su nastali prije donošenja presude o zahtjevu za tumačenje ako su usto ispunjeni uvjeti koji omogućavaju vođenje spora o primjeni navedenog pravila pred nadležnim sudom.
- 40 Iz toga posebno proizlazi da je pravo na povrat poreza koji su u državi članici naplaćeni protivno pravu Zajednice posljedica i dodatak pravima koja odredbe prava Zajednice, kako ih je protumačio Sud, dodjeljuju pojedincima (gore navedena presuda Barra, t. 17.).
- 41 Premda je istina da se takav povrat može tražiti samo u sklopu materijalnih i formalnih pretpostavki propisanih različitim nacionalnim pravima, prema ustaljenoj praksi Suda (vidi među ostalim presudu od 9. studenoga 1983., San Giorgio, C-199/82, Zb., str. 3595., gore navedenu presudu Barra, t. 18., i presude od 25. srpnja 1991., Emmot, C-208/90, Zb., str. I-4269., t. 16., i od 6. prosinca 1994., Johnson, C-410/92, Zb., str. I-5483., t. 21.) te pretpostavke, kao i postupovni uvjeti i pravila o pravnim sredstvima namijenjenim zaštiti prava pojedinaca koja proizlaze iz izravnog učinka prava Zajednice, ne smiju biti nepovoljniji od onih koje se odnose na slična sredstva u nacionalnom pravu niti smiju biti takvi da u praksi onemogućavaju ostvarivanje prava koja proizlaze iz pravnog poretka Zajednice.
- 42 Stoga na drugi dio drugog pitanja valja odgovoriti da porezni obveznik može zatražiti povrat PDV-a koji je platio bez pravne osnove, s retroaktivnim učinkom od datuma stupanja na snagu nacionalnog propisa koji je protivan Šestoj direktivi, postupajući u skladu s postupovnim pravilima propisanim nacionalnim pravnim sustavom države članice o kojoj je riječ, pod uvjetom da ta pravila nisu nepovoljnija od onih koja se odnose na slična sredstva u nacionalnom pravu niti takva da u praksi onemogućavaju ostvarivanje prava koja proizlaze iz pravnog poretka Zajednice.

Troškovi

- 43 Troškovi podnošenja očitovanja Sudu koje su imale Komisija Europskih zajednica i grčka vlada ne nadoknađuju se. Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog,

SUD (šesto vijeće),

odlučujući o pitanjima koja mu je presudom od 7. travnja 1992. uputio Dioikitiko Protodikeio Athinas (Prvostupanjski upravni sud u Ateni) odlučuje:

1. Članke 2., 11. i 17. Šeste direktive Vijeća (77/388/EEZ) od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje treba tumačiti na način da su im protivna nacionalna pravila prema kojima uvoz gotovih naftnih derivata podliježe plaćanju PDV-a obračunanog na temelju osnovne cijene koja se razlikuje od one iz članka 11. te direktive i prema kojima se trgovce u naftnom sektoru izuzima od obveze podnošenja porezne prijave, čime im se uskraćuje pravo odbitka PDV-a koji je naplaćen izravno na ulazne transakcije.
2. Odredbe Šeste direktive, a posebno njezinih članaka 13. do 17., treba tumačiti na način da im je protivno da usluge prijevoza i skladištenja naftnih derivata koje nisu povezane s prijevozom tih proizvoda od prvog do drugog imenovanog odredišta budu izuzete od plaćanja PDV-a.
3. Člankom 11. dijelom A stavkom 1. i dijelom B stavcima 1. i 2. te člankom 17. stavcima 1. i 2. Šeste direktive pružaju se prava pojedincima na koja se oni mogu pozvati pred nacionalnim sudovima.
4. Porezni obveznik može zatražiti povrat PDV-a koji je platio bez pravne osnove, s retroaktivnim učinkom od datuma stupanja na snagu nacionalnog propisa koji je protivan Šestoj direktivi, postupajući u skladu s postupovnim pravilima propisanim nacionalnim pravnim sustavom države članice o kojoj je riječ, pod uvjetom da ta pravila nisu nepovoljnija od onih koja se odnose na slična sredstva u nacionalnom pravu i da nisu takva da u praksi onemogućavaju ostvarivanje prava koja proizlaze iz pravnog poretka Zajednice.

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 6. srpnja 1995.

[Potpisi]

---

* Jezik postupka: grčki